

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iosephi Mariae Svaresii, Episcopi Vasionensis, Praenestes
Antiqvae Libri Dvo**

Suarès, Joseph Marie

Romae, 1655

Vt Asylum fuerit. 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-11894

Vt Asylum fuerit.

CAPVT VII.

VIT præterea Asylum Præneste, idque Polybius diserite probat, Romanæ Urbis politiam describens hisce verbis: ἐστὶ δ' ἀσφαλεία τοῖς φεύγουσιν ἐν τῇ Νεαπολιτῶν, ἢ Πεαινεσιῶν, ἢ Τιβερειῶν πόλει, ἢ ταῖς ἄλλαις, πρὸς ἃς ἔχουσιν ὄρκια. *Securitas vero est profugientibus Neapoli, & Præneste, etiam Tiburi, & alijs in oppidis, ad quæ sacramenta habent.* Romanique ciues exsilij causa solum vertere in eas vti liberas Ciuitates solebant. eius rei exempla, aliquot proferemus. P. Furius Philus Prætor citerioris Hispaniæ adductus ad recuperatores, & accusatus grauisimis de criminibus, cum dicenda de integro causa esset, excusatus exsilij causa solum vertit, & exsulatum Præneste abijt, vti Matienus Tibur. P. Licinio Crasso, & C. Calsio Longino Coss. Tiberij Cæsaris pater Prætura functus, cum exitu anni discordia, inter Triumuiros exorta esset, retentis vltra iustum, tempus insignibus, Lucium Antonium Triumuiri fratrem ad Perusiam sequutus, deditione a cæteris facta solus permansit in partibus: at primo Præneste, inde Neapolim euasit, seruisque ad pileum frustra vocatis in Siciliam profugit. Asyla quidem ista optimo consilio instituta tum ad replendas, & augendas colonis Vrbes, tum ad conseruandam hominum vitam. Erant apud Hebræos sex euasionis seu refugij ac receptus Vrbes ex mandato diuino: illuc qui percusserant hominem ignoranter sese recipientes salui & incolumes erant, atque tuti. Lucum ingentem Romulus acer Asylum esse iussit. Athenis aram misericordiæ, & Ephesi

Dianæ

Lib. 6. hi. R. Rom.

Cardul. ad pas.
55. Getul. &
Aman.

Liu. L. 43. c. 11.

Sueton. c. 4. in
Tiber.

Numez. c. 35.

Dion. Halic. Liu.
Virgil Iuuenal.
Sert. in Virgil.
Act. Apost. c. 17.
Theophil. in In-
flit.

Dianæ templum Asyla fuisse constat: ne quid dicam de Poneropoli Philippi. Sed cum Asyli ius ex templi celeberrimi veneratione haud dubie ortum sit, ad eius descriptionem interim lectorem differimus.

De Arboribus.

CAPVT VIII.

Nunc ex ipsa ciuitate in agrum eius Iustrandum ac describendum tantisper cōcedemus. Theophrastus omnem Latinorum agrū hisce verbis depingit. ἡ δὲ Λατίνων ἐφοδρος πᾶσα. καὶ ἡ μὲν πεδαιὴ ἔχει μύρρινον, καὶ ὄξυν θαυμασιόν. τηλικαῦτα γὰρ μήκη τίμνετιν, ὡς εἶδ' δια νεῶς τῶν Τυρρηνίδων ὑπὸ τὴν τρέπιν. ἡ δὲ ὄρεινὴ πεύκην, καὶ ἐλάτην, &c. *Latinorum autem ager vniuersus aquis scateat. & planities quidem habet myrtum, atque sciscimam mirandam, (ad fagi genus a nonnullis refertur, quæ ὄξυν a Theophrasto dicitur, a Gaza sciscima: Plinius Oltryam vocare videtur) tanta namque longitudinis eamsecant, ut apta sit ad nauem e Tyrrenicis pro carina. Montana vero regio piceam, & abietem, &c. Hæc Theophrasti verba cum de cæteris agri Latini partibus intelligenda sint, tum vero Prænestino præcipue conueniunt. Ille enim & qua planitie protenditur, & qua montibus assurgit arbores plurimas, quales Theophrastus describit, & procerissimas etiam nunc producit. cuius rei fidem facit vel vnica illa sylua quæ Ciuitatem proxime adiacet.*

Lib. 5. hist. plan.
c. 9.

L. 13. hist. nat.
cap. 21. Dodonæ
L. 4. c. 11. Pempt.
6. hist. stirp.